

[Landbrugsministeren]

de udtalelser, jeg er fremkommet med om landbruget som eksistens, sagt, at det, regeringen tilstræber, er en chance for at bevare selvejet. Men jeg har også sagt, at dansk landbrug og danske landmænd selv har gjort det sværere og sværere at bevare selvejet ved at acceptere, at priser, som skulle betales for landbrugsejendomme, var af en sådan højde, at man på forhånd kunne se, at det var umuligt at få rentabilitet i bedriften de første mange år. Såfremt man fastholder en udvikling, som gør, at unge landmænd skal etableres på den måde, så fastholder man også vanskelighederne ved fortsat at bevare landbruget som et frit erhverv. Jeg håber, at den nye landbrugslov kan medvirke til, at vi får priserne på landbrugsejendomme bragt ind på et sådant niveau, at man kan forudse, at det bliver muligt at eksistere som selvstændig landmand på ejendommene, med den pris man har betalt.

Så siger hr. Grove, at der er ikke brugt megen tid på gældssaneringsordningen. Det må bero på hans mindre indsigt i, hvordan man laver den slags ting, hvis han ikke tror, at det har kostet ganske megen sved og mange tårer at nå frem til dette lovforslag, sådan som det nu foreligger, med de forhandlinger der skal føres til adskillige sider, for at man i det hele taget kan fremsætte forslaget i folketinget. Så der er faktisk brugt ganske megen tid.

Endvidere siger hr. Grove, at der ikke er lagt tilstrækkelig vægt på at få højere priser i EF. Det beror også på en fundamental uvidenhed om, hvordan tingene foregår i EF, hvis hr. Grove tror, at det ville have været muligt for Danmark isoleret at provokere højere priser end dem, der bliver foreslået af Kommissionen og tiltrådt af de andre lande.

Hr. Grove har derimod forstand på et andet område, hvor han siger, at man hellere skulle have betaling efter kvalitet, altså en kvalitetsafregning. Der har hr. Grove fuldstændig ret. Det har vi fra dansk side fremlagt som forslag i adskillige år, men andre lande er ikke i stand til at leve op til det, fordi de ikke har de kvalitetsnormer, de kvalitetsbestemmelser eller enden til at fremstille de kvaliteter, det drejer sig om, og fordi vi ikke har et fælles kvalitetsnormsystem i EF. Derfor er det ikke muligt i øjeblikket, men vi har gentagne gange ført det spørgsmål frem. Vi er jo i samarbejde med otte andre lande,

og det ville selvfølgelig være behageligt, hvis vi kunne få ensrettet deres landbrugspolitik, deres hygiejnepolitik osv. på alle områder efter dansk mønster, men det vil altså tage ganske mange år, før man får en harmonisering på de områder i alle landene.

Nu ved jeg godt, at jeg fornærmer hr. Alfred Hansen, for han kan ikke lide EF, og han kan ikke lide harmonisering, men at harmonisere fødevarer kvaliteten op på et højere niveau, er der vel ingen fornuftige mennesker, der kunne have noget imod, og det mener jeg faktisk var efterstræbelsesværdigt.

Så sagde hr. Bjørn Poulsen noget, som jeg egentlig mener bør understreges, nemlig at det ikke er statsgrundskylden eller formueskatten, der er årsag til de øjeblikkelige problemer, alene af den grund at ingen har betalt nogen af tingene endnu. Derfor må de problemer, vi har nu, være noget, der er bygget op over en længere periode, som altså bare har fået en lidt stærkere fremførelse i den offentlige debat, fordi man ikke kan lide den særlige statsgrundskyld, som er forelagt i forbindelse med hele løsningen i december.

Fru Janne Normann var inde på spørgsmålet om rentetilskud, og dertil må jeg sige, som jeg sagde før, at mange investeringer i landbruget har fået rentetilskud og derfor alene af den grund ikke kan være berettigede til at skulle have yderligere rentetilskud. Man må jo budgettere sådan, at man kan betale de renter, som man på forhånd ved følger af en bestemt investering, under forudsætning af at de øvrige ting, man har budgetteret med, slår til. Man må nok sige, at renterne har man kendt på forhånd. Det, man ikke har vidst på forhånd, og det, der har bragt mange i vanskeligheder, er formentlig, at man nok ikke har fået det store udbytte af investeringerne, som man har regnet med, dels fordi produktionen ikke i alle tilfælde er blevet så stor, som man havde regnet med på forhånd, dels måske også, fordi man ikke har haft tilstrækkelig arbejdskraft til at kunne klare den store arbejdsbyrde, som fulgte af meget store investeringer, dels også, fordi man måske også har budgetteret med større prisforhøjelser på landbrugsvarer end dem, man har fået. Jeg ved ikke, om det har været rimeligt at budgettere med større prisforhøjelser, end man har fået, for alle har vidst, at EFs prisforhøjelser ville være af en beskeden størrelse, hvorimod vi må sige, at der oven i